

Р. Поповъ

Какъ се дойде до азбуката?

Вие нѣкога постъпихте за пръвъ пжтъ въ училище. Откриха ви следъ известно време буквитѣ, опознахте се съ тѣхъ, почнахте да сричате и най-после взехте свободно да четете. Сега четете лесно „Вѣнецъ“ и отъ него научавате много нѣща.

Но запитайте ли се поне единъ пжтъ: какъ хората сж дошли до умението да четатъ и пишатъ, какъ тѣ сж се добрали до този важенъ лостъ, който тласка човѣчеството къмъ все по-голѣмъ и по-голѣмъ духовенъ напредѣкъ?

Сега два примѣра изъ живота на дивацитѣ ще ни покажатъ, какъ тѣ разбиратъ писмеността.

Единъ пжтешественикъ трѣбвало да довърши една дърводѣлска работа, за която целъ се оказало нужда отъ дърводѣлския жгълъ. Изпраща слугата си-негъръ у дома да го донесе, но понеже не познава езика на туземеца, взелъ една треска и върху нея съ вжгленъ написалъ на жена си да му изпрати жгъла съ слугата. Негърътъ се връща съ жгъла при господаря си, извънредно учуденъ, че „треската може да говори“. Дълго време следъ това той не се раздѣлялъ отъ треската, постоянно я носѣлъ съ себе си, показвалъ я на другаритѣ си и заедно съ тѣхъ се учудвалъ: какъ е възможно треската да говори, когато нѣма уста?

Другъ негъръ-слуга билъ изпратенъ да занесе едно